

ede regler i stk. 6, 1. og 2. pkt. Hvis retten har truffet bestemmelse om sikkerhedsstillelse som betingelse for tilmelding, skal de pågældende gruppemedlemmer enten stille sikkerheden eller godtgøre over for retten, at de har en retshjælpsforsikring eller anden forsikring, der dækker omkostninger ved sagen, eller (i de tilfælde, hvor der er truffet afgørelse om, at gruppesøgsmålet opfylder de materielle betingelser for fri proces) godtgøre over for retten, at de opfylder de økonomiske betingelser for fri proces. Sikkerhedsstillelse eller dokumentation for fritagelse herfor af de nævnte grunde behøver ikke at foreligge ved udløbet af fristen for at tilmelde sig gruppesøgsmålet, men hvis sikkerhedsstillelse eller dokumentation ikke fremkommer inden rimelig tid, afviser retten tilmeldingen. Retten kan fastsætte en frist for sikkerhedsstillelse eller aflevering af dokumentation for fritagelse for sikkerhedsstillelse.

Efter udløbet af fristen for at tilmelde sig gruppesøgsmålet kan retten eventuelt træffe afgørelse om – eller ændre en tidligere afgørelse om – at grupprepræsentanten skal stille sikkerhed for sagsomkostninger, jf. den foreslåede regel i § 254 e, stk. 2.

Herefter ligger det fast, hvem der er omfattet af gruppesøgsmålet, dvs. hvilke gruppemedlemmerne der omfattes af den bindende virkning (retskraft) af rettens afgørelser i sagen, og hvem der er grupprepræsentant, og sagens egentlige behandling efter retsplejelovens almindelige regler kan gå i gang, startende med, at sagsøgte pålægges at indlevere et svarskrift.

Sagsgangen i et gruppesøgsmål efter frameldingsmodellen adskiller sig primært herfra ved, at retten i stedet fastsætter en frist for framelding fra gruppesøgsmålet, og at der ikke kan stilles krav om, at gruppemedlemmerne skal stille sikkerhed for sagsomkostninger, og derfor heller ikke er behov for, at grupprepræsentanten ansøger om konstatering af, at gruppesøgsmålet opfylder de materielle betingelser for fri proces.

Stk. 8, 1. pkt., fastsætter betingelserne for, at retten kan tillade et gruppesøgsmål efter frameldingsmodellen, dvs. et gruppesøgsmål, der omfatter de gruppe-medlemmer, der ikke har frameldt sig gruppesøgsmålet.

Det er for det første en betingelse, at det er *klart*, at kravene i gruppesøgsmålet på grund af deres ringe størrelse almindeligvis ikke kan forventes fremmet ved individuelle søgsmål. Denne betingelse vil være opfyldt, hvis kravene enkeltvis angår så små værdier eller interesser, at den berettigede i almindelighed ikke kan forventes at anlægge individuel retssag om sit krav. Betingelsen bør normalt kun anses for at være

opfyldt, hvis det enkelte krav ikke overstiger ca. 2.000 kr. Betingelsen vil således som udgangspunkt være opfyldt, hvis den pågældendes udgifter og arbejde mv. med en individuel retssag vil være uforholdsmæssigt store i forhold til den mulige gevinst, hvis retssagen vindes. Ved sådanne individuelt »procesbare« krav kan det således under hensyntagen til procesrisikoen (dvs. risikoen for at tabe sagen) og ud fra en rent økonomisk betragtning i forhold til det konkrete krav, som sagen drejer sig om, ikke betale sig at anlægge et individuelt søgsmål om kravet. Dette forhindrer ikke, at visse sådanne retssager føres, eksempelvis fordi sagsøgeren forventer at drage økonomisk fordel af sagen på længere sigt, f.eks. i relation til andre mellemværender med samme modpart, eller fordi sagsøgeren vægter den »moraliske gevinst« ved at opnå dom over modparten højere end den økonomiske tabsrisiko, som retssagen medfører. Som det fremgår af bestemmelsen, er det afgørende imidlertid, om kravene »almindeligvis« kan forventes fremmet ved individuelle søgsmål, og denne betingelse kan være opfyldt, selv om enkelte af de krav, gruppesøgsmålet angår, kan forventes fremmet ved individuelle søgsmål.

For det andet er det en betingelse for at lade et gruppesøgsmål omfatte de gruppemedlemmer, der ikke har frameldt sig søgsmålet, at et gruppesøgsmål med tilmelding ikke vil være en hensigtsmæssig måde at behandle kravene på. Hvis kravene på en hensigtsmæssig måde kan behandles under et gruppesøgsmål med tilmelding, kan retten således ikke bestemme, at gruppesøgsmålet skal omfatte de gruppemedlemmer, der ikke har frameldt sig gruppesøgsmålet. Det vil bero på en samlet vurdering af den enkelte sags konkrete omstændigheder, herunder navnlig antallet af berørte, om et gruppesøgsmål med tilmelding vil være en hensigtsmæssig måde at behandle kravene på. Kan kravene endvidere behandles lige så godt eller bedre under individuelle søgsmål, der eventuelt behandles samlet efter § 250 eller § 254, kan der overhovedet ikke anlægges gruppesøgsmål om kravene, jf. den foreslåede regel i § 254 b, stk. 1, nr. 5, hvorefter det er en betingelse for anlæg af et gruppesøgsmål, at gruppesøgsmålet skønnes at være den bedste måde at behandle kravene på.

Som et eksempel på tilfælde, hvor betingelserne for at behandle sagen som et gruppesøgsmål efter frameldingsmodellen vil kunne være opfyldt, kan nævnes sager om krav fra et stort antal abonnenter hos et teleselskab under påberåbelse af, at teleselskabet i en periode har opkrævet en højere takst end hjemlet ved standardvilkår og lovgivning, og hvor den enkelte abonnents tilbagebetalingskrav kun udgør nogle få